

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1944.

Första kammaren.

Nr 35.

Tisdagen den 19 december.

Kammaren sammanträdde kl. 4 eftermiddagen; och dess förhandlingar leddes av herr förste vice talmannen.

Justerades protokollen för den 12 och den 13 innevarande månad.

Upplästes tre till kammaren inkomna skrifter av följande lydelse:

Till riksdagens första kammare.

Under åberopande av hög ålder (fyllda 73 år) får jag härmed avsäga mig ledamotskapet av kammaren för Kronobergs läns och Hallands läns valkrets. Stockholm i december 1944.

And. Andersson.

Till riksdagens första kammare.

Då jag på grund av uppdrag i hemorten är förhindrad att i fortsättningen fullgöra riksdagsmannauppdrag, får jag härmed vördsamt avsäga mig uppdraget som ledamot av riksdagens första kammare för Kronobergs och Hallands län.

Köpinge den 15 december 1944.

Verner Andersson.

Till riksdagens första kammare.

Åberopande bilagda läkarintyg får jag härmed avsäga mig uppdraget som riksdagsman för Västerbottens län och Norrbottens län.

Stockholm den 14 december 1944.

Sven V. Hansson.

Det åberopade läkarintyget, som jämväl upplästes, var så lydande:

Härmed intygas, att riksdagsman *Sven Hansson* vid företagen undersökning har befunnits lida av en uttalad ämnesomsättningsrubbnings och totalt utslitna nerver, som gör det oundgängligen nödvändigt att avkoppla allt tankearbete närmaste åren.

Stockholm den 12 december 1944.

N. G. Nordin,
leg. läk.

Kammaren godkände de hinder, som herrar Anders Andersson, Verner Andersson och Sven Hansson åberopat till stöd för sina avsägelser av riksdagsmannaskapet.

På sedermera av herr förste vice talmannen gjord framställning beslöt kammaren att till Konungen avlåta skrivelse med anmälan om de gjorda avsägelsena samt de därigenom inom kammaren uppkomna ledigheterna, varefter ett

i sådant avseende uppsatt förslag till underdånig skrivelse upplästes och godkändes.

Kammarens sammanträde avslutades kl. 4.05 eftermiddagen.

In fidem
G. H. Berggren.

Lördagen den 30 december.

Kammaren sammanträdde kl. 11 förmiddagen.

Justerades protokollet för den 19 innevarande månad.

Upplästes en till kammaren inkommen skrift, så lydande:

Till riksdagens första kammare.

Med anledning av mitt inval i riksdagens andra kammare anhåller jag härmed att bliva befriad från uppdraget att vara ledamot av riksdagens första kammare.

Stockholm den 29 december 1944.

Bertil Ohlin.

Kammaren godkände den sålunda gjorda avsägelsen.

På sedermera av herr talmannen gjord framställning beslöt kammaren att till Konungen avlåta skrivelse med anmälan om den gjorda avsägelsen samt den därigenom inom kammaren uppkomna ledigheten, varefter ett i sådant avseende uppsatt förslag till underdånig skrivelse upplästes och godkändes.

Anmälades och godkändes riksdagens kanslis förslag till Sveriges riksdags beslut å innevarande lagtima riksmöte.

Justerades ett protokollsutdrag för denna dag.

Hans excellens ministern för utrikes ärendena herr *Günther* avlämnade Kungl. Maj:ts skrivelse, nr 307, angående förordnande av statsrådsledamöter att uppläsa Kungl. Maj:ts beslut om avslutande av innevarande års lagtima riksdag.

Av nämnda kungl. skrivelse, som nu föredrogs, inhämtades bland annat, att Kungl. Maj:t förordnat hans excellens ministern för utrikes ärendena herr *Günther* att i första kammaren uppläsa Kungl. Maj:ts öppna brev i ämnet.

Med anledning härav lämnades ordet till hans excellens ministern för utrikes ärendena herr *Günther*, som i enlighet med det honom givna uppdraget uppläste Kungl. Maj:ts öppna brev nr 308, enligt vilket innevarande års lagtima riksdag skulle avslutas denna dag.

Herr Nilsson, Johan, i Kristianstad yttrade: Mina herrar! En lång riksdag står nu inför sin avslutning. Även om den inte hela tiden lagt beslag på ledamöternas arbetstid, så måste vi dock, i varje fall antagligen så länge kristiden varar, bereda oss på att brådska ärenden icke anses kunna invänta riksdagens beslut alltför länge. Vi få därför finna oss uti att, då landets angelägenheter så kräva, vara till förfogande för att efter bästa förstånd och i enlighet med våra medborgerliga åtaganden och därmed följande ansvarsfyllda skyldigheter fatta våra beslut. Vi äro säkerligen också alla eniga i denna inställning, även om uppgiften att vara riksdagsledamot för mången bliver betungande med hänsyn till andra uppgifters fullgörande. Landets väl får emellertid tillgodoses, på detta finnes ingen putzmån. Första kammaren har icke underlåtit detta.

Jag vill nu framföra tack för gott samarbete under detta år. Särskilt rikta vi alla ett varmt tack till dem, som stå inför att upphöra med sitt riksdagsmannaupdrag, och har jag stor anledning att framföra talmannens värdsamma och hjärtliga tack för all förtroendefull välvilja. Jag vill även tillönska eder alla en god fortsättning på helgen och ett gott nytt år.

Detta tal besvarades av herr **Bärg, Johan**, i följande ordalag: Herr talman! Ett arbetsår i riksdagen har nu åter förflutit under Eder skickliga och erfarna ledning. När jag nu vill framföra denna kammares tack till Eder för det sätt, på vilket Ni detta år liksom alla föregående skött Edert grannliga och viktiga värv, vet jag att jag har kammarens alla ledamöter bakom mig. Det är icke blott Edert sätt att leda förhandlingarna, utan hela Ederot väsen, som har fångat våra hjärtan, och vi se i Eder, herr talman, icke allenast den skicklige ledaren, utan den gode och överseende kamraten till oss kammarledamöter.

Härtill fogar jag en varm önskan, eller låt oss säga förhoppning, att när Ni, herr talman, nästa gång uttalar ett tack för gånget arbetsår, detta måtte ske i medvetande om att den världspina vi genomgått då skall ha nått sitt slut. Det nu gångna året har liksom det närmast föregående i fråga om riksdagsarbetet betecknats av våra bekymmer och våra bestyr med säkerheten, i första rummet säkerheten för vårt eget land. Lyckan har beskärt oss att även detta år undgå att dras in i krigsvirveln, men våra sinnen ha ständigt varit upprörda över alla de våldshandlingar, som begås, och begås i vår omedelbara närhet. Även om kanske fruktan för olyckan för vårt vidkommande under sista tiden har minskats, ha våra sinnen på grund av allt detta, som har skett, varit i rörelse till den grad, att någon sinnesfrid icke har vilat över vare sig oss eller våra gärningar, då vi ha stått i arbetet här uppe. Visserligen äro icke livsbekymren slut i och med krigsslutet, även om vi alltjämt få åtnjuta lyckan att icke indragas i virveln. Många besvärligheter följa därefter. Men alltid måste det vara trösterikare att försöka röja upp i all denna bråte, som olycksvirveln har åstadkommit, än att ständigt ha fruktan över sig, att man skall dragas in däri. Jag hoppas att Ni, herr talman, även under den ljusare tid vi vänta, fortfarande skall få leda denna kammares arbete liksom nu.

Jag tillönskar Eder, herr talman, ett gott nytt år, och denna önskan jämte vårt tack sträcker sig jämväl till Edra medhjälpare, de båda vice talmännen.

Kammarens ledamöter åtskildes härefter kl. 11.11 förmiddagen.

In fidem
G. H. Berggren.